

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 16C/119/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813216888
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Schromová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3813216888.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Jarmilou Schromovou v právnej veci navrhovateľky: L. L., nar. XX.X.XXXX, bytom L. cesta XX/XX, W., zast. JUDr. Dušanom Motúsom, advokátom so sídlom Prievidza, Hviezdoslavova 3, proti odporcovi: R. L., nar. X.XX.XXXX, bytom L. cesta XX/XX, W., zast. Mgr. Vladimírom Ľuptákom, advokátom so sídlom Prievidza, Nám. Slobody 10, o obmedzenie a vylúčenie odporcu z užívacieho práva k bytu, takto

rozhodol:

Návrh zamieťa.

Odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom doručeným súdu 7.8.2013 domáhala vylúčenia odporcu z užívacieho práva k bytu č. XX vo vchode č. XX na 7. poschodí bytového domu súp. č. XXXX na parc. reg. C č. XXXX v k. ú. W., na ulici L. č. XX, zápis v LV XXXX v k. ú. W.. Návrh odôvodnila tým, že ich manželstvo s odporcom bolo v konaní 9C 73/2013 rozvedené, pričom za trvania manželstva nadobudli do BSM predmetný byt, odporca sa z predmetného bytu odsťahoval v mesiaci jún 2013 k svojmu bratovi do Žiaru nad Hronom. Spočiatku po odchode byt navštevoval 2 až 3x do týždňa, mal v ňom svoje osobné veci, pričom pri stretnutí sa s navrhovateľkou sa často správal agresívne, vulgárne jej nadával, čo navrhovateľka ťažko psychicky znášala. Dňa 8.7.2013 odporca navrhovateľku i s dcérou I. L. pred bytovým domom fotografoval a dňa 9.7.2013 odporca fyzicky napadol navrhovateľku ako aj spoločnú dcéru I. L. v obci C. - A. na verejnom priestranstve pred domom vo vlastníctve jeho sestry, čím jej spôsobil zranenia, hematómy a škrabance, následne trpela bolesťami hlavy, v dôsledku čoho bola PN 10 dní do 19.7.2013. Zo správania odporcu mala navrhovateľka strach, preto dňa 10.7.2013 podala návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorému súd vyhovel v konaní 0C 1/2013. Od doručenia predbežného opatrenia odporca spoločný byt nenavštívil, účastníci konania sa nestretávajú a nekomunikujú spolu. Poukázala na to, že správanie odporcu sa od konca decembra 2012 zmenilo, stalo sa, že sa rozprával sám so sebou, voči navrhovateľke je bezdôvodne žiarlivý a z dôvodu obavy, že sa fyzický útok zo strany odporcu z 9.7.2013 bude opakovať, navrhla podanému návrhu v zmysle § 146 ods. 2 Obč. zákonníka vyhovieť a odporcu úplne vylúčiť z užívacieho práva k predmetnému bytu. Zároveň žiadala priznať náhradu trov konania s tým, že ich vyčíslí v lehote 3 dní. Zástupca navrhovateľky po vykonanom dokazovaní navrhol doplniť dokazovanie o výsluch dcéry účastníkov I. L., ktorá by sa mohla vyjadriť k incidentu z 9.7.2013 ako i k spolužitiu účastníkov počas manželstva.

Odporca s podaným návrhom nesúhlasil. Poukázal na to, že podmienkou v zmysle § 146 ods. 2 Obč. zákonníka pre vyhovieť predmetnému návrhu je, že ak konanie jedného z manželov spôsobuje neznesiteľné spolužitie v byte. V tej súvislosti poukázal na to, že nežije s navrhovateľkou v predmetnom byte od júna 2013, ku konfliktu, ku ktorému došlo 9.7.2013 došlo mimo predmetného bytu, pričom

z rozhodnutia vydaného v priestupkovom konaní vyplýva, že sa jednalo o vzájomný konflikt a nielen napadnutie zo strany odporcu voči navrhovateľke. Poukázal na to, že navrhovateľka vymenila na predmetnom byte i zámok, on nemá záujem užívať predmetný byt, od leta 2013 býva vo Viedni, pričom i navrhovateľka sa v priebehu roka 2014 dlhodobo zdržuje mimo predmetný byt, keďže býva u dcéry v zahraničí, preto s poukazom na uvedené navrhol podaný návrh zamietnuť a v prípade úspechu priznať náhradu trov konania s tým, že ich vyčíslí v lehote troch dní.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, listinnými dôkazmi pripojenými v spise 16C 119/2013, pripojenými spismi 9C 73/2013, 0C 1/2013 a zistil nasledovný skutkový stav:

Z pripojeného spisu 0C 1/2013 mal súd preukázané, že uznesením tun. súdu 0C 1/2013-18 z 12.7.2013 súd uložil odporcovi, aby dočasne nevstupoval do bytu č. XX vo vchode č. XX v bytovom dome súp. č. XXXX v W., na ulici L. cesta, zápis na LV č. XXXX v k. ú. W. s tým, že navrhovateľke uložil, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podala na Okresnú súd Prievidza návrh na začatie konania o obmedzenie užívacieho práva odporcu resp. jeho vylúčenie z užívania predmetného bytu. Z odôvodnenia citovaného rozhodnutia vyplýva, že spolužitie účastníkov nie je dlhodobo dobré, stáva sa, že odporca je agresívny, vulgárne navrhovateľke nadáva. Dňa 9.7.2013 ju i ich spoločnú dcéru fyzicky napadol, v dôsledku čoho utrpela zranenia s predpokladanou dobou liečenia 7 dní. Z odôvodnenia ďalej vyplýva, že hoci sa odporca odsťahoval k bratovi do Žiaru nad Hronom, byt navštevuje, má v ňom i svoje veci, na základe čoho bolo predmetnému návrhu vyhovené. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené i uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co 634/2013-36 z 24.9.2013, pričom prvostupňové uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 12.7.2013.

Zo spisu 9C 73/2013 mal súd preukázané, že rozsudkom tun. súdu 9C 73/2013 z 21.8.2013 bolo manželstvo účastníkov rozvedené, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 23.10.2013. Z odôvodnenia cit. rozhodnutia vyplýva, že k vážnejšiemu narušeniu ich vzťahov došlo v roku 2013, pričom od apríla odporca (v tom konaní navrhovateľ) žil u svojho brata a sestry s tým, že približne posledný mesiac žije so svojou priateľkou vo Viedni.

Navrhovateľka v tomto konaní uviedla, že odporca sa z predmetného bytu odsťahoval v marci 2013, následne v júni resp. júli 2013 si bol zobrať ešte nejaké osobné veci. Tvrdila, že v súčasnosti už odporca v byte nič nemá zo svojich osobných vecí. Uviedla, že ona od decembra 2013 chodí do Veľkej Británie pestovať vnuka, žijú tam obe ich dcéry, od decembra 2013 bola doma približne 5x na dobu približne 2-3 týždňov. Uviedla, že od leta 2013 odporca v predmetnom byte nebol, nepostrehla to, kľúče na predmetnom byte vymenila v novembri 2013. S odporcom nie sú v žiadnom kontakte od júna 2013. Naposledy, keď boli v kontakte, odporca sa voči nej dopustil fyzického násillia a teda aj psychického násillia v júli 2013 na verejnom priestranstve v Lovčici-Trubín pred domom jeho sestry, vtedy napadol aj ich mladšiu dcéru, čo bolo riešené aj v priestupkovom konaní. Navrhovateľka uviedla, že pred incidentom z 9.7.2013 sa odporca voči nej fyzického násillia nedopúšťal, ale psychického áno. Stávalo sa, že cez Vianoce, dovolenku alebo víkend to odporca pokazil, všetko mu vadilo, stávalo sa, že sa odul, vulgárne jej nadával, slovné a psychicky ju urážal. Potvrdila, že po tom, čo sa odporca z predmetného bytu odsťahoval, nestalo sa, že by chcel užívať predmetný byt, ani jej ohľadom toho netelefonoval. Po incidente z 9.7.2013 už v predmetnom byte vôbec nebol. Navrhovateľka potvrdila, že s odporcom žili spolu vo Veľkej Británii do marca 2013, kedy sa odporca zbalil bez vysvetlenia a odišiel na Slovensko, pričom navrhovateľka bola vo Veľkej Británii do 1.6.2013, kedy sa vrátila na Slovensko a 3.6.2013 sa odporca odsťahoval z predmetného bytu. Uviedla, že do marca 2013 ich spolužitie nebolo dobré kvôli tomu, že odporca chodieval na Slovensko, následne zistila, že sa stretával aj s priateľkou, s ktorou teraz žije v Rakúsku.

Z výsluchu odporcu súd zistil, že podľa neho sa z predmetného bytu odsťahoval koncom júna 2013, kedy sa navrhovateľka vrátila z Anglicka a chcel predísť k tomu, aby medzi nimi vznikali konflikty. Zo začiatku býval u brata, potom sa odsťahoval k sestre do Lovčice - Trubín, kde došlo dňa 9.7.2013 k vzájomnému konfliktu medzi ním a odporkyňou, kedy si navrhovateľka chcela zobrať ich spoločné auto, ktoré mali v BSM. Keďže mal v aute peňaženku, kľúče, auto bolo zamknuté, vytiahol odporkyňu z auta, pričom následne došlo medzi nimi k vzájomným strkaniciam, navrhovateľka sa pochytila s jeho sestrou, hodila ju na zem, pričom potvrdil, že dcére dal vtedy facku, lebo videl, ako dcéra predtým udrela jeho sestru. Uvedol, že navrhovateľku ani neudrel ani nekopol a nespôsobil jej teda žiadne zranenia. Po predmetnom incidente u sestry býval ešte nejaký čas a následne sa od 1.9.2013 odsťahoval k priateľke

do Viedne, kde býva až doposiaľ. Uviedol, že do predmetného bytu vôbec nechodí, nemieni sa tam zdržiavať ani do neho chodiť, v rámci konania o vyporiadanie BSM súhlasil s tým, že predmetný byt zostane navrhovateľke. Tvrdil, že počas spolužitia s navrhovateľkou sa len jedenkrát, asi pred 15. rokmi stalo, že jej dal facku kvôli tomu, ako sa správala, pretože hrubo urazila jeho matku. Uviedol, že počas spolužitia sa častokrát stávalo, že navrhovateľka na neho kričala, zúrila, strkala, nakoniec si vynútila sex.

Z lekárskeho správy z 9.7.2013 mal súd preukázané, že v uvedený deň bola navrhovateľka i jej dcéra I. L. na lekárskom vyšetrení, pretože ich napadol manžel so svojou sestrou, pričom navrhovateľka utrpela povrchové poranenie nosa, mala stopy po škrtení na oboch stranách krku, narazenie pravého bedra, u dcéry účastníkov bolo zistené povrchové poranenie vlasatej časti hlavy, oderky na oboch predlaktiach, odierku na prednej strane krku.

Z výpisu z LV č. XXXX z XX.X.XXXX v k. ú. W. mal súd preukázané, že byt č. XX vo vchode č. XX v bytovom dome súp. č. XXXX na parcele č. XXXX je v bezpodielovom spoluvlastníctve účastníkov v podiele X/X.

Z potvrdenia z 16.9.2014 od MUDr. Moniky Cagáňovej, psychiatri so sídlom v Handlovej, mal súd preukázané, že navrhovateľka sa psychiatricky lieči od 13.8.2013 pre depresívnu poruchu ťažkého stupňa, nasadajúcu na matrimoniálnu problematiku. Zvýraznenie psychických problémov u pacientky je viazané na matrimoniálne konflikty, vystupňované podľa údajov od pacientky po fyzickom napadnutí pacientky jej manželom 9.7.2013 s tým, že navrhovateľka sa naďalej lieči pre depresívnu poruchu s nedostatočnou odpoveďou na liečbu pri kontrolnom vyšetrení 1.7.2014.

Zo znaleckého posudku č. 3/14 vypracovanom znalcom MUDr. Andrejom Mihálom dňa 8.6.2014, znalcom z odboru neurológia, mal súd preukázané, že podľa uvedeného znalca dňa 9.7.2013 navrhovateľka utrpela otras mozgu s následnou dlhotrvajúcou poúrazovou bolesťou hlavy a psychickými zmenami, pričom trvanie poškodenia je možné uviesť počas intenzívnej liečby psychiatrom približne 3,4 mesiace, pričom navrhovateľka mala vypísanú PN v trvaní nad 7 dní, ale ak by ju nebola na vlastnú žiadosť ukončila, bola by vedená naďalej psychiatrom asi 3,4 mesiace, pričom je predpoklad, že spôsobené zranenie poškodenej zanechá trvalé následky, čo by mohlo byť podľa zväženia ošetrojúceho psychiatra hodnotené podľa tabuliek SSÚ.

Z rozhodnutia Okresného úradu Žiar nad Hronom, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU ZH OVVS AA/2014/00396 z 21.7.2014 / č.l. 46 spisu/ mal súd preukázané, že obvinení L. L. /navrhovateľka/, L.. I. L., nar. XX.X.XXXX (dcéra účastníkov) a A. F., nar. XX.XX.XXXX (sestra odporcu) boli uznané vinnými zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu drobným ublížením na zdraví a hrubým správaním podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zákona o priestupkoch a obvinený R. L. /odporca/ bol uznaný vinným zo spáchania priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu ublížením na zdraví podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zákona o priestupkoch, ktorých sa dopustili tým, že 9.7.2013 v čase okolo 12.45 pred rodinným domom č. XXX v obci C. - A. sa fyzicky napadli tak, že sa vzájomne strkali, mykali a odstrkovali, R. L. vytiahol z auta L. L. tak, že ju chytil za rameno ľavej ruky a pri tom, ako ju ťahal von z auta, si udrela hlavu a L.. I. L. dal facku. L. L. a L.. I. L. udierali, šklbali a mykali R. L., A. F. dala facku L.. I. L., ktorá jej facku vrátila, pričom L. L. povedala A. F., že je kurva dohadzovačská, na čo jej A. F. povedala, že ona sa nekurvila s celou W. a počas konfliktu L. L. podľa odborného vyjadrenia č. XX/XXXX znalca z odboru chirurgia L.. F., utrpela zranenie, a to odreninu tváre s pomliaždením hlavy a krku s krvnými podliatinami a povrchové pomliaždenie pravej bedrovej oblasti s dobou liečenia 3,4 dni, L.. I. L. podľa lekárskeho záznamu a lekárskej správy vyhotovených L.. B. utrpela zranenia, a to povrchové poranenie vlasatej časti hlavy, odierky na oboch predlaktiach a odierku na prednej strane krku s predpokladanou dobou liečenia asi 7 dní bez PN a R. L. podľa regresu a lekárskej správy vyhotovených L.. F. utrpel zranenia, a to pomliaždenia tváre, hrudníka vľavo, tretieho prsta ľavej ruky a podvrtnutie ramenného zhybu vľavo s predpokladanou dobou liečenia a PN 5 dní s tým, že všetkým obvineným bola uložená sankcia, pokuta každému vo výške 20,- eur. Uvedené rozhodnutie doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť, keďže navrhovateľka v zastúpení zástupcom podala proti citovanému rozhodnutiu odvolanie, a to v podaní z 25.8.2014, /č.l. 44 spisu/.

Podľa § 146 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak dôjde medzi manželmi k nezhode o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva, rozhodne na návrh niektorého z nich súd. 2/ Ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie

neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Po zhodnotení vyššie uvedeného zisteného skutkového stavu v zmysle cit. zákonného ustanovenia, s prihliadnutím ku skutočnosti, že pre súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia, dospel súd k právnemu názoru, že návrh navrhovateľky je v celom rozsahu neopodstatnený. Predpokladom pre vyhovie predmetnému návrhu v zmysle cit. ustanovenia je, že ďalšie spolužitie medzi účastníkmi, či už manželmi alebo bývalými manželmi alebo vo vzťahu k blízkym osobám, ktoré žijú v posudzovanom byte, sa stalo neznesiteľným, pričom podľa názoru súdu uvedené predpoklady v danom prípade splnené nie sú. Z výpovede oboch účastníkov nesporne vyplýva, že odporca sa z predmetného bytu odsťahoval v júni 2013, pričom podľa názoru súdu k vzájomnému fyzickému konfliktu medzi navrhovateľkou, odporcom, ich dcérou a sestrou odporcu došlo 9.7.2013 mimo predmetného bytu, pričom z výpovede účastníkov nesporne vyplýva, že v nasledujúcom období sa odporca nedomáhal užívacieho práva k predmetnému bytu, v predmetnom byte teda dlhodobo od júna 2013 nebýva, od septembra 2013 odporca býva u svojej priateľky vo Viedni. Z výsluchu navrhovateľky súd zistil, že i navrhovateľka sa v predmetnom byte od decembra 2013 zdržiava len sporadicky, keďže prevažne býva u dcér vo Veľkej Británii, z čoho potom vyplýva, že účastníci spolu nežijú a neužívajú spoločne predmetný byt minimálne od júna 2013, na základe čoho nemožno vo vzťahu medzi nimi teda hovoriť o spolužití. Zo zhodných výpovedí účastníkov ďalej súd zistil, že po rozvoze ich manželstva, v súčasnosti prebieha konanie o vypořádanie ich BSM, pričom obaja v uvedenom konaní navrhujú predmetný byt prikázať do výlučného vlastníctva navrhovateľky, i z čoho teda vyplýva, že odporca nemá záujem výlučne vlastníť ani užívať predmetný byt. Na základe uvedeného potom súd s poukazom na nesplnenie zákonných predpokladov ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, návrh navrhovateľky ako neopodstatnený zamietol a dokazovanie výsluchom ich dcéry I. L. v konaní nevykonal, keďže otázka spolužitia za trvania manželstva je v súčasnosti v danom spore už právne irelevantná.

O trovách konania účastníkov rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 150 O.s.p. a úspešnému účastníkovi, t.j. odporcovi náhradu trov konania v celom rozsahu nepriznal s prihliadnutím na dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré súd vidí v tom, že predmetný návrh bol v čase jeho podania na tunajší súd v auguste 2013 podaný dôvodne, s prihliadnutím na vydané predbežné opatrenie v konaní OC 1/2013 uvedené vyššie, pričom s prihliadnutím ku skutočnosti, že s najväčšou pravdepodobnosťou konflikt, ku ktorému došlo 9.7.2013 medzi účastníkmi konania a ich príbuznými, ktorý bol aj dôvodom na podanie predmetného návrhu, bol vo vzťahu medzi nimi vzájomný, čo vyplýva z vyššie uvedeného rozhodnutia vydaného v priestupkovom konaní, podľa názoru súdu je spravodlivé, aby si každý z účastníkov znášal trovy konania sám.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odst.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 odst.1 O.s.p.).